

påstående för mycket paradoxt, för att behöfva vederläggning. Och är det så, så är det rätt, men wore det annorlunda så vore det orätt enligt hvad en fordome celever man påstått. Men tills vi lärt inse någon förnuftenligare betydelse af detsamma, så låtom oss anse Nations heder såsom vårt närmaste mål, dennas heder oupplösligen förenad med Universitetets och Universitetets med Fäderneslandets.

N. B. Nations Disciplin den bästa — Patrum liksom hela Corpsens sårande.

10

118 ÖSTERBOTTNISKA AVDELNINGENS ANHÅLLAN TILL UNIVERSITETET 23. VII 1832

HUA, Centralförvaltningens arkiv

Magnifice Herr Rector och Riddare!

Så ock

Amplissimum Consistorium Academicum!

20 Då vi inför Magnifice Herr Rector och Amplissimum Consistorium Academicum härmedelst gå att i djupaste ödmjukhet göra en anhållan af mindre vanlig art, anse vi för vår första pligt att ådagalägga, det icke en ungdomlig öfvervilning eller straffvärd lättsinnighet, utan endast den agtning vi äro skyldige oss sjelfve såsom menniskor och medborgare i ett upplyst land, föranleder vårt steg; och våge vi derföre ödmjukast utbedja oss våre academiska Fäders tålmod till afhörande af följande framställning.

Genom den studerande Corpsens fördelning i särskildta Landsmannaskaper eller, såsom de numera heta, Afdelningar, under hvar sin Inspectors och Curators närmaste faderliga ledning och med sina Membra Honoraria

30 såsom lefvande efterdömen, har våra Academiska Lagstiftares vishet kanske mera än genom andra disciplinära stadganden sört för samma Corps's moraliska bildning. Vål kunna en Inspector och en Curator för en afdelning af ofta mer än hundrade Medlemmar hvarken personligen eller genom valda kunskapare så noga bevaka hvarje enskild medlems oförfarna steg, att dymedelst all öfverträdelse af ordning och skick skulle förekommas; men denna utväg kan ock så mycket mindre vara af Lagstiftarene åsyftad, som densamma, äfven om den någongång skulle krönas af ögonblicklig framgång, dock aldrig förmår framkalla annat än en vanskelig, passiv laglydnad, i stället för en sann, ur individens eget väsende utvecklade, moralisk bildning

40 hvarifrån vördnaden för lag och rätt är oskiljaktig. Fastmer torde Inspector och Curator mera egenteligen arbeta för detta stora mål, om de genom sitt varma intresse för detsamma och således äfven för sin Afdelnings sanna bästa, understödda af sin större erfarenhet, söka gifva den hos ungdomen så naturliga, så starka och af egennyttiga planer och afsigter ännu icke grumlade känslan för det sanna, rätta och ädla en sådan väckelse och näring, att det godtyckliga, det ensidiga och inskränkta — detta den sedliga ordningens ogräs, hvars frö den under mångfalliga skepnader framträdande egennyttan, sår äfven vid sidan af den ädlaste planta — quäfvdes i grodden, eller åtminstone hindras att höja sin krona emot dagens ljus, om de,

50 med ett ord, lifva en sann esprit de Corps, vänja ungdomen att betrakta sig såsom medlemmar af ett samhälle, af hvilket de hafva all sin betydelse, all sin heder, hvilket de äro skyldige att visa sig värdige och för hvars anseende hvarje medlem är pligtig att sörja. Särskildt har icke blott gammal häfd, utan hellre en i sakens natur liggande nödvändighet hos oss Österbottningar framkallat och underhållit en sådan åsigt af Afdelningsskapet. Långt

skiljda ifrån Anförvanter och bekanta, äro vi här, lika som förut i Åbo, mera än medlemmarne af någon Annan Afdelning öfverlemnade åt oss sjelfva, åt vår egen oerfarenhet, och således redan i oekonomiskt afseende tvungne att sluta oss närmare till hvarandra, men ännu mera dertill uppmanade af ett gemensamt sträfvande och känslan af behofvet af ömsesidiga råd och upplysningar i vårt förhållande till våra omgifningar — ett förhållande, som är så mycket ömtåligare som, enligt hvad erfarenheten lärer, ofta äfven den oskyldigaste afvikelse ifrån convenancen af samma omgifningar oblidt och vrångt bedömmas och en enskild medlems förseelse lägges hela samfundet till last. men just här uti ligger ytterligare en anmaning utifrån till den Studerande Ungdomen att betrakta sig såsom Corporation och såsom sådan en för alla och alla för en söka vinna en reputation, som öfverenstämma med begreppet om sann heder och rätt. Ledda af sådane tänkesätt hade vi innom vår Afdelning såväl genom nya litterära bemödanden, som genom nya sedliga stadganden och deras stränga handhafvande, sökt göra oss förtjenta af den agtning en rättskaffens Student lika med hvarje annan medborgare, kan göra anspråk uppå; då inom Afdelningen blef bekant, att en af dess Membra honoraria nemligen Herr Adjuncten Frosterus haft om Afdelningen i sin helhet yttranden, som tycktes bevisa, att han antingen var origtigt underrättad om den inom Afdelningen rådande anda, eller ock hade sig bekant någon af dess medlemmar begången förseelse, som densamma enligt de disciplinära reglor den sig föreskrifvit, borde beifra. Den agtning vi voro skyldige såväl Herr Adjuncten Frosterus både såsom lärare och Heders Ledamot af vår Afdelning, som och oss sjelfva, fordrade en communication föratt antingen upplysa eller upplysas om sanna förhållandet; och det begrepp vi gjorde oss om Heders-Ledamotskapet vid ett samfund, hvars högsta och enda syftemål är utbildandet af det förnuftiga, det gudomliga hos människan, lemnade hos oss intet tvifvel öfrigt om framgången af vår afsigt att återställa den harmoni, som ett missförstånd hotade att störa. Emedertid blef vårt välmenta bemödande af Herr Adjuncten Frosterus afgjordt och all gemenskap afbruten på ett sätt, som åtminstone inom samhälligheter med nyss antydda ändamål i nittonde århundradet torde vara och förblifva utan exempel till ock med i Turkiet. Efter allt detta skulle vi underteknade blygas att träda under våra fäders och anförvandters ögon, utan att genom en ödmjukaste anhållan, det måtte Adjuncten Frosterus antingen utelemnas ifrån antalet af Österbottniska afdelningens Membra Honoraria på framdeles utkommande förteckningar öfver Cives Academici, eller och åläggas att inför samma Afdelnings Inspector och Membra Honoraria gifva en för densamma tillfredställande förklaring öfver sitt förhållande i berörde sak, hvar för sig anförtrö vår heder åt våra vördade Academiske Fäders skyddande omsorg.

Med djupaste vördnad hafve vi äran framhärda

Magnifice Herr Rectors
så ock
Amplissimi Consistorii Academici
ödmjukaste tjenare

L. I. Ahlstubbe. Henr. Heikel. Fredr. Woldstedt. Aar. Gust. Borg., Carl Gust. Bergstedt. Carl F. Grönberg. Jac. Ad. Cajanus. A. Reinius. F. G. Hedberg. Henr. Carger. A. B. Höckert. Alexander Ingman. P. A. Ervast. M. A. Krabbe. Henr. Wegelius. Lars Josef Achrén. C. V. Stromberg. G. Malm. G. Withander. A. E. Gumerus. Herm. Carger. O. C. Strömsten. P. Alex. Ahla. J. G. Appelberg. L. O. Thuring. C. J. Krabbe. A. Wenman. C. E. Barck. M. Alex. Castrén. F. V. Alcenius. G. A. Nu-

mers. Joh. Vilh. Snellman. Wilh. Heikel. Alb. Enbom. Rob. Hasselbla(tt). Alb. Heikel. Joh. Rosenberg. Henr. Gabr. Pionius. Wilhelm Forsman. Gust. Hobin. Carl. Const. Lönnblad. E. Wacklin. Fredr. Krank. Aug. Krank. Svante Gallenius. Alex. Sabudski. Fredr. Julius Odenwall.

119 C. A. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 6. VIII 1832
HUB, JVS handskriftssamling

10

Gamlacarleby den 6:te Aug 1832.

Älskade Broder.

20

Jag gläder mig hjertligen åt din lycka, för 3 veckor sen är jag hem kommen, Jag var till Härmä på några dagar, och kan således hälsa dig. Pappa tänker föra Annu till frantzila, (han blir hemma i vinter) Jag tycker det vara det alra otjenligaste ställe i världen, dock bättre än hemma, men hvad vill jag göra, det är beslutet. Jag skref i Åbo där vi Lossade ett bref för att skicka det till dig, några förhinder förorsakade att det följde med hit. Jag har mycket brottom för momangen och måste vara kort. Jag tror mig få Emploj nästa sommar från Åbo, får snart veta vist. Juno Accorderades folk till i dag. Jag lätt i förhoppn(ing) att en Capt(en) Backlund som är snell Navigateur och annars Reel man ||skulle få skeppet.|| förhyra mig, fråga är om han hinner hem i tid, annas skiljer jag mig vid skeppit som kommer att göra 2 à 3 års resa under en dålig Capten, Söderman. Jag gör då en sommar tour och blir hemma i vinter för att lära navigation. Jag önskar dig *Alt* godt och är i Lif och död din ömme Broder

August.

30

P. S. tid, och Pennknif har jag ej.

120 C. A. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 17. VIII 1832
HUB, JVS handskriftssamling

GamlaCarleby den 17 Aug. 1832

Min Kära Broder.

40

När jag sednast skref till dig hade jag så brottom, Så att jag tror att brådskan jemte Brist på dugiligit bläck och Penn knif gjorde brevet oläsligt.

50

Jag nemde då om att jag ej viste precis om jag komme att åtfölja Juno eller ej, och att det skulle bero på hvad det blefve för skeppare, men — jag hant ej afbida det, ty för att befria mig ifrån J. K(yntzell)s Fä aktigheter, och ifrån den obehagliga känslan att vara slaf, under en tyran, (som sjelf vore *värdigare* att vara det än någon annan) i synnerhet när jag ej blef ärbjuden något bättre än hvad jag på hvarje annat ställe kan erhålla; men i det stället fick kännas vid både orättvisa och skamlöshet. Jag tror mig dessutom vara duglig åt andra, det vill säga bättre Människor än K(yntzell)., Jag anhöll därför att få Skillnad ifrån Skeppet, hvilket äfven utan stora invändningar bifölls, Jag hyrde mig då kammare och Mat med annat nödigt hos Fru Ahla, hvarest jag ännu vistas, och emedan jag ej ännu hunnit så vida att besluta om jag blir hemma eller far ut på vintern. innan jag får svar i från Åbo, som i går bordt vara här, har jag gått hos Magister Arenius och läst Euclides.